

Гриць. Та то правда, без него, так як без руки в селі. В мене самого тепер більше як чвертка пшениці є нашпарованої, а не маю де продати. Кілька разів збирався я віднести до руського склепу, та там що вечора повно людей, не продаш, хоч загнбай.

Лесь. Шкода нести, най сго "напером" пібе, я вже до него посив, несли-б сго на кладбище, а він мене допитує, хто мені дав ту пшеницю, тато чи мама? А я кажу: "Тато дали". А він зважив тай каже: "Я не маю дрібних заплатити, та завтра сам заплачу татови." Татови зараз потрібно грошей, говорю, а як не має, то беру пшеницю назад до дому. А він ти догадався, котюга, тай каже: "Пожди, я завтра спитаю сго, чи правду ти кажеш?" Я став тогди як вритий, не знав, що робити. Тогди признався сму у всім, та прошу, аби, нічого татови не споминав, а він навіть й слухати не хоче. Аж врешті сго жінка вмішала ся в діло, тай він помяк і тогді зачав протокол тягнути з мене, піби жандарм. А на що ти крадеш збіже з дому? А деж ти гроші діваєш? Ну а я, розуміє ся, як можу так брешу. В кінці він сказав, що дарує мені той раз, але аби я памятав та більше ні зерна не рушив з дому. Я забігмав ся і тогди він мені каже: "Бери пшеницю та занеси до дому."

Гриць. А диви по ти ся! А я, щойно збирався пинька до него віднести свою пшеницю. А най-же його на марах носять, коли він такий.

Лесь. Я чув, лише не знаю, чи то правда, що на вигоні в Горбатого Панька, якийсь жид купив город під хату.

Гриць. Тай я чув-і видів, як тамтого тижня у нас контракт робили.

Лесь. А щож той парх буде діяв?

Гриць. А чорний сго знає, що він буде робити. Тепер ходить по селі, скуповує вонучі, клоче, покладки, а навіть кури